

Випробування - Джерело

Написав Юлія Тонего
Середа, 03 червня 2015, 01:49

Повчальних випадків в житті є так багато.
Вчимося ми на них, і то не раз.
Один з таких я хочу розказати,
Щоби задуматись над ним міг кожен з нас.

У невелике місто для служіння
Приїхав новий пастир. Молодий.
Був ревний, бо усе його стремління -
У діло Боже вкласти запал свій.

Але в житті по-всякому буває.
І щоб побачити, які є ми,
Господь випробування посилає
В стосунках наших з іншими людьми.

Тож через кілька днів перебування
У тому місті, випадок один
Для нього справжнім став випробуванням:
Чи і в малому буде вірним він.

Так, довелось у справах в центр міста
Поїхати йому. В автобус сів.
Шофер немолодий вже був, плечистий.
Служитель привітався, заплатив,

Отримав здачу і коли сидів вже,
Побачив зайві центи у руці.
Він зрозумів: шофер дав трохи більше.
Та чого варті були гроші ці?

І одна думка змінювала іншу.
"Ти - пастир, - говорив голос один. -
І те, що зайве, то віддай скоріше,
Щоб не знеславлений був Божий Син.

Це не твоє. Він просто помилився.
Віддай назад. Чужого не бери!
Ти вже багато дечого навчився.
Як інших учиш, так і сам роби".

А другий голос говорив: "Ну що ти!
Це просто смішно - дріб'язок і все.
Чи то немає іншої роботи,
Що совість ото так тебе гризе?

Та ти ж не вкрав в шофера оці гроші!

Випробування - Джерело

Написав Юлія Тонего
Середа, 03 червня 2015, 01:49

Він і без них добряче заробив.
Тут зовсім інше навіть бути може:
Це Бог тебе, вважай, благословив".

Отак він їхав всю свою дорогу.
Та коли час виходити настав,
Біля шофера зупинився того
І зайві центи він йому віддав.

Шофер всміхнувся й каже: "Я вас знаю.
Ви - новий пастир, хоч ще молодий.
Тепер обов'язково завітаю
У вашу церкву в день свій вихідний.

Мені вже дуже захотілось знати,
Як вчините, коли я помилуюсь,
Чи будете ви зайве віддавати.
Але ви справжній пастир, я дивлюсь".

Коли служитель вийшов, то для того,
Аби не впасти, сперся і сказав:
"Мій Боже, міг продати Сина Твого,
Якби ті зайві центи не віддав".

Задумаймось і ми, бо може кожен
Подібне мати у своїм житті.
Бог випробує, як вчинити зможем,
Хоч, може, будуть і не центи ті.

Ми - лист Христа, і як приємно Богу,
Коли нас впізнають в слова, ділах.
Тож не потрібно забувати цього,
Бо ми в людей постійно на очах.

Тому просімо сили жити свято,
Яке б служіння в церкві не несли,
Щоб дивлячись на нас, іще багато
У покаянні до Христа прийшли.